

[Bækgaard.]

forslaget og vil stemme imod det ved tredje behandling.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg takker udvalget for dets arbejde og takker de partier, der har givet tilslutning til gennemførelsen af dette lovforslag.

Jeg beklager, at der ikke har kunnet opnås enighed; det var jo særdeles ønskeligt, om det kunne være sket, også fordi såvel de konservative som venstre fra denne talerstol har givet udtryk for, at den eneste udstykning, som de syntes skulle gennemføres, var en eventuel oprettelse af nye brug i Sønderjylland og i Vestjylland, og hvis man undersøger, hvor vi opretter nye brug i dag, ser man, at det netop er disse egne af landet, der først og fremmest tilgodeses. Derfor vil jeg sige, ikke at jeg håber på enighed, men at jeg i hvert fald ville have sat pris på, hvis noget sådant havde kunnet opnås. Det har ikke været tilfældet, hvad jeg beklager. Men jeg takker altså dem, der støtter dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-8 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 25) findes i tidenden sp. 717, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 213).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Iver Poulsen:*

Til § 11.

Stk. 1 affattes således:

„*Stk. 1.* Såfremt der er grund til at antage, at en autoriseret dyrlæge som følge af mangelfuld sjælstilstand, jfr. § 5, stk. 2, eller på grund af udvist grov uduelighed, grov eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af sin virksomhed ikke fremtidig vil udøve sin virksomhed på forsvarlig måde, kan autorisationen fratages ham.“

Bemærkninger til ændringsforslaget.

Ændringsforslaget stilles for at skabe mulighed for, at der også i tilfælde, hvor en dyrlæge har udvist grov eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af sin virksomhed, skal være adgang til at fratage den pågældende autorisationen eller de i paragraffens stk. 2 omhandlede rettigheder.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Chr. Thomsen: Jeg vil først beklage, at der er sket en fejl ved betænkningens afgivelse derved, at de ændringsforslag, der kun er af redaktionel art, ikke er kommet med. Det nødvendiggør selvfølgelig, at lovforslaget går til fornyet behandling i udvalget, så man kan få dem med til tredje behandling.

Der har i udvalget været afholdt 7 møder og 2 samråd med landbrugsministeren. Der har rejst sig kritiske røster over for visse punkter i lovforslaget, men udvalget er dog enedes om et ændringsforslag af meget beskeden karakter. Der foreligger 2 ændringsforslag, som er stillet af landbrugsministeren og tiltrådt af udvalget, det ene efter en henstilling fra Købstadforeningen for at bringe lovforslaget i overensstemmelse med dens normale regler; det andet ændringsforslag går ud på, at loven skal tages op til revision i folketingsåret 1968-69. Dette er begrundet i, at det er første gang, man har en egentlig lovgivning på dette område; derfor ønsker man efter en vis periode at se, hvordan loven har virket.

Endelig har det ærede medlem hr. Iver Poulsen stillet et ændringsforslag, som går

[Chr. Thomsen.]

ud på en skærpelse af § 11. Jeg må anbefale at stemme imod dette ændringsforslag. Jeg er helt klar over, hvilke interesser det er, der ligger bag ved ændringsforslaget. Udvalget mener, at § 11 i sin nuværende form er stærk nok og udformet rigtigt, og ønsker ikke § 11 ændret. Hele udvalget anbefaler at stemme imod dette ændringsforslag.

Dalsgaard: På venstres vegne kan jeg anbefale de af ministeren stillede ændringsforslag — i og for sig også det, som ved en fejltagelse ikke er blevet medtaget i betænkningen; det kan formentlig nå at komme med til tredje behandling. Disse småændringer rører jo ikke ved de afgørende punkter i lovforslaget.

Hvad veterinærdirektoratets organisation angår, håber jeg, ministeren vil benytte de muligheder, som udryddelsen af tidligere smitsomme kvægsygdomme måtte indebære for en reduktion. Det er over for udvalget oplyst, at der siden 1959 er nedlagt 2 kredsdyrlægestillinger, og ministeren er forhåbentlig indstillet på at følge denne linje op i de kommende år, når og hvor der måtte være grundlag derfor, og ikke bevare stillinger, som dels overlappes, dels er blevet overflødige i kraft af den lykkelige udvikling, der er sket inden for det sygdomsmæssige område med hensyn til nogle af vore tidligere mest alvorlige kvægsygdomme.

Beklageligvis har det være umuligt at komme uden om den foreslåede udvidelse af det veterinære sundhedsråd, hvorved balancen efter min opfattelse her forskydes i uheldig teoretisk ekspertretning.

Hvad henholdsvis dyrlægernes og besætningsejernes rettigheder angår, lægger jeg afgørende vægt på, at lovforslaget ikke ændrer herved. I henhold til bemærkningerne og fastslået i samråd med den højtærede minister tilsigter lovforslaget hverken at gribe ind i de bestående bestemmelser for udøvelsen af dyrlægegeringen eller at begrænse besætningsejernes adgang til selv at behandle og herunder sprøjte deres dyr i samme omfang som hidtil. På den anden side må vi affinde os med, at der ikke under denne lovgivning har været mulighed for at lette besætningsejer-

nes adgang til selv at foretage indsprøjtning på deres dyr og købe medikamenter hertil i øget udstrækning. Sundhedsstyrelsen har ikke villet udvide antallet af takstkonsulenter, men har dog indrømmet de landøkonomiske foreninger og det veterinære sundhedsråd lejlighed til at fremkomme med deres ønsker og synspunkter vedrørende de veterinærmedicinske synspunkter. Vi godtager dette som en beskeden indrømmelse.

Der foreligger i øvrigt i dag et ændringsforslag fra det ærede medlem hr. Iver Poulsen, som allerede ved første behandling foreslog en skærpet § 11 med henblik på dyrlægernes misbrug af deres receptskrivningsret, og en henvendelse, som udvalget har fået fra Den danske Dyrlægeforening, ligger på linje hermed. En sådan skærpelse af hensyn til dyrlægestandens faginteresser kolliderer imidlertid så let med besætningsejernes ønsker, og udvalget afviser derfor dette ændringsforslag — og jeg afviser det på venstres vegne — og fastholder den oprindelige formulering, som i øvrigt begge parter har tiltrådt, både de landøkonomiske foreninger og Den danske Dyrlægeforening.

Sluttelig henstiller jeg, at de kommende bestemmelser, der skal udfærdiges for autorisation af laboratorier, som fremstiller sera og vacciner, må blive fastsat på en sådan måde, at der ikke sker nogen diskriminering af de private laboratorier, som har virket i en kortere eller længere årrække til kundernes tilfredshed.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget som helhed til vedtagelse.

Niels Ravn: Jeg skal på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for de ændringsforslag, der er stillet af ministeren og tiltrådt af udvalget. Det er kun rent tekniske ændringer, det drejer sig om. Jeg må derimod anbefale, at man stemmer imod det af det ærede medlem hr. Iver Poulsen stillede ændringsforslag.

Jeg konstaterer med tilfredshed, at folketingets partier og de interesserede parter — den danske dyrlægestand, som lovforslaget særlig tager sigte på, det danske landbrug, som i høj grad har interesse i denne lovgivning, og samfundet i sin helhed, såvel med hensyn til levnedsmiddelkontrol som eksportkontrol — nu har kunnet enes om dette

[Niels Ravn.]

lovforslag. Et enkelt punkt nåede vi ikke igennem med; det gjaldt udlevering af de lægemidler, som landbruget har stor interesse i. Det sorterer jo under den højtærede indenrigsminister, og vi har her endnu ikke kunnet komme frem til andet end det, der står i den apotekerlov, vi vedtog for nogle år siden. Jeg erkender som sagt, at dette spørgsmål ikke hører hjemme i dyrlæge-loven; det er et medicinals spørgsmål, og skal der ske ændringer, må det ske i relation til apotekerloven, når og hvis denne tages op til revision.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Aage Fogh: På mit partis vegne skal jeg anbefale de to ændringsforslag, der har fået enstemmig tilslutning i udvalget, og jeg skal anbefale det således ændrede lovforslag til vedtagelse.

Morten Lange: Som jeg ventede ved første behandling, har dette lovforslag for så vidt haft en glat rejse igennem tinget. Det er temmelig klart, at den højtærede landbrugsminister i hvert fald i denne sag har haft en heldig hånd, og det kan vi så glæde os over.

Jeg kan støtte de ændringsforslag, som er stillet af landbrugsministeren.

Hvad angår det af det ærede medlem hr. Iver Poulsen stillede ændringsforslag, forekommer det mig, at den formulering, vi har i øjeblikket, om uduelighed som kriterium for, at man kan fratage autorisation, er tilstrækkelig. Formuleringen „gentagen forsømmelse“ giver en vag paragraf, hvor småforsømmelser kan føre til forfølgelse, og den slags bør ikke ind i loven. „Skødesløshed“ er også sådan et overordentlig vagt begreb, så det forekommer mig simpelt hen, at „grov uduelighed“ er det rigtige kriterium, og at loven bør stå med denne ordlyd. Jeg kan derfor ikke tilslutte mig det ændringsforslag, som er stillet af det ærede medlem hr. Iver Poulsen.

Iver Poulsen: Når jeg har stillet mit ændringsforslag, er det for det første, fordi jeg synes, der kunne være god mening i at bringe dyrlæge-loven i overensstemmelse med læge-loven, som i sin § 18 netop omtaler

gentagen forsømmelse, grovere forsømmelse eller skødesløshed i sit kald. Efter læge-loven kan gentagen forsømmelse, grovere forsømmelse eller skødesløshed i kaldet straffes med bøde eller hæfte, men det kan det ikke efter det lovforslag, vi her har til behandling.

Endvidere havde jeg håbet, at den højtærede landbrugsminister ville benytte en god lejlighed til én gang for alle og definitivt at sætte en stopper for en dyrlæges mulighed for øjensynlig i berigelseshensigt i det uendelige at foretage lovstridige handlinger ved at udlevere receptpligtig medicin til ukyndige. Når samfundet nu engang har vedtaget, at der er noget, der skal hedde en recept, må der være en mening med en sådan bestemmelse. Meningen er bl. a., at man vil sikre befolkningen mod de uheldige virkninger, som kan følge med anvendelse af visse lægemidler, hvis de ikke anvendes med forstand, og at de skal anvises af de mennesker, der har ret til at udstede recepter, d. v. s. læger, dyrlæger og tandlæger, som har den videnskabelige baggrund for at kunne bedømme anvendelsen af et lægemiddel, som kan have højst uheldige bivirkninger i den ene eller den anden retning. Det vil altså sige, at man med recepten ønsker at beskytte befolkningen mod misbrug eller mod forkert brug af mange vigtige lægemidler, der som nævnt kan have højst uheldige bivirkninger.

Apotekerloven fastsætter, hvilke lægemidler der er receptpligtige og kun må udleveres efter recept; det er samfundets indgriben. Og vi har love og bestemmelser angående produktion og handel med dyriske levnedsmidler, der tager sigte på dels at forhindre, at disse levnedsmidler forurenes af visse lægemidler og disse lægemidlers biprodukter, dels at beskytte den menneskelige organisme mod disse lægemidlers og deres biprodukters uheldige virkninger.

Endelig har vi jo bekendtgørelsen af 12. oktober 1961 om forbud mod kemoterapeutika, herunder antibiotika samt antibiotikadestruerende stoffer i mælk og fløde. Denne bekendtgørelse forbyder en dyrlæge at udlevere kemoterapeutikaholdige, herunder antibiotikaholdige lægemidler, der kan anvendes til yver- og børbehandling af koen.

De enkelte ting, jeg her har trukket frem, viser, at samfundet har en virkelig inter-

[Iver Poulsen.]

esse i at have receptpligtige lægemidler under effektiv kontrol.

Endvidere har vi fra Italien modtaget meddelelse om, at dyr, hvis slagtekød vi agter at eksportere til det italienske marked, ikke før slagtingen må være behandlet med visse hormonpræparater — altså igen et spørgsmål om, hvordan man skal behandle dyr, og receptpligtig medicin, som anvendes til dyr.

Endelig ofrer vore videnskabsmænd megen tid og det offentlige mange penge på at finde ud af disse og andre lægemidlers bivirkninger på den menneskelige organisme o. s. v. o. s. v.

Af det korte rids, jeg her har trukket op, fremgår det ganske klart, hvis interesser jeg søger at varetage med mit ændringsforslag. Det ærede medlem hr. Chr. Thomsen lod til at være helt klar over, hvis interesser jeg skulle forsvare, men han udtalte sig ikke nærmere om, hvis det var. De ting, jeg her har nævnt — det er kun et lille udpluk — viser imidlertid med al ønskelig tydelighed, at receptpligtig medicin, spørgsmålet om dens udlevering og dens anvendelse, aldeles ikke er noget, der kun interesserer den ene eller den anden stand, men noget, der interesserer hele den danske befolkning, og det er den danske befolknings interesser, jeg taler for.

Heroverfor står så et, og mig bekendt heldigvis kun ét, tilfælde, hvor en dyrlæge ustandselig overtræder disse love og bestemmelser, som samfundet har indført til beskyttelse af den menneskelige organisme og af vore dyriske levnedsmidler mod forurening eller uheldige bivirkninger af anvendte lægemidler. Jeg har en vejledning, som vedkommende dyrlæge har udsendt ud over landet til forskellige landmænd, formentlig til hvem der ønskede at modtage den; heri er opført 10 forskellige præparater, som landmændene ved en telefonopringning til vedkommende dyrlæge kan få tilsendt pr. efterkrav. Det ville der ikke være noget at sige til, hvis det havde været præparater, der ikke var receptpligtige, men af de ti præparater er de syv receptpligtige, tre hører til den kemo-terapeutikagruppe, som omtales i den nævnte bekendtgørelse af 12. oktober 1961, og ét præparat er et hormonpræparat. De

udsendes som sagt pr. efterkrav pr. telefonopringning. Dyrlægen kender ikke landmanden, han kender ikke besætningen, han har ikke de forudsætninger, man må kræve af en læge eller en dyrlæge, at han kender patienten og patientens omgivelser eller, for dyrlægers vedkommende, den besætning, det drejer sig om.

For disse lovstridige handlinger har vedkommende dyrlæge fået en serie bøder. Han har åbenbart overtrådt en række love. Det er blevet opgivet over for mig, at de sidste tre bøder er faldet i 1959 med 400 kr., i 1960 med 600 kr., i 1963 med 3.000 kr., men vedkommende dyrlæge fortsætter sin virksomhed, for 3.000 kr. i bøde er kun en klatskilling i forhold til de indtægter, han forskaffer sig ved at overtræde landets love og bestemmelser. Det uheldige er, at de love, han overtræder, kun fastsætter bødestraf, ingen hårdere straf, så før bøderne stiger til en størrelsesorden på 50.000 kr. eller 100.000 kr., er der formentlig ingen mulighed for at få standset en sådan lovstridig handlemåde.

Jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse citere en lille smule fra den omtalte vejledning. Det omtales i den, hvordan man skal behandle sin injektionssprøjte, hvilke kanyler man helst skal anvende til de forskellige dyr, og hvordan landmanden kan rense sin kanyle med en tot vat dyppet i kogesprit, for så undgår man rimeligvis infektioner, o. s. v. Så nævnes der en række receptpligtige lægemidler, og derefter kommer der en forklaring på, hvordan man skal bære sig ad, hvis man vil have præparaterne: man skal bare ringe og bestille, så kommer medicin og opkrævning. Til sidst hedder det i vejledningen:

„Om den hermed skitserede ordning er lovlig, må i givet fald afgøres af domstolene. Trods 16 års forespørgsler, såvel til sundhedsstyrelse som til ombudsmand, har jeg ikke kunnet få et klart svar. Med min åbenlyse handlemåde forsøger jeg at provokere sagen for domstolene for at få klarlagt, hvad loven siger om dette forhold. Der er efter min mening ingen anden vej at gå.“

Når en dyrlæge eller et hvilket som helst andet menneske har fået en serie domme og bøder, hvoraf som nævnt den sidste bøde i 1963 var på 3.000 kr., og det da alligevel

[Iver Poulsen.]

ikke er gået op for vedkommende, at han er lovovertræder, og at han ikke behøver at provokere mere for at få sine sager frem for domstolene, er sådan en mand så langt ude i forsømmelighed og misbrug af sin receptskrivningsret, at jeg synes, det ville være ganske uforvarsligt med de konsekvenser, det kan få for menneskeheden, for vor eksport, for vore levnedsmidlers betydning, hvis den højtærede landbrugsminister og folketinget nu lod en virkelig god lejlighed gå fra sig til at bestemme, at den slags lovovertrædelser tolererer man ikke i et velordnet samfund.

Landbrugsministeren (Skytte): Må jeg allerførst sige til det ærede medlem hr. Dalsgaard, at det er klart, at man ikke må diskriminere de private laboratorier; det vil der under administrationen af denne lovgivning blive taget hensyn til.

Jeg må advare imod at stemme for det af det ærede medlem hr. Iver Poulsen stillede ændringsforslag, som jeg finder unødvendigt efter den affattelse, § 11 har. Jeg mener, at denne lige så godt dækker de omtalte forhold, som det ærede medlems ændringsforslag gør det.

Jeg skal i øvrigt ikke beskæftige mig med det ærede medlems udtalelser om en enkelt dyrlæge ud over at understrege, at hvor det kommer til landbrugsministeriets kundskab, at en person overtræder de gældende love og forordninger, vil der selvfølgelig blive skredet ind.

Jeg takker udvalget for dets arbejde. Jeg er i den glædelige situation, at jeg kan takke et samlet udvalg for en udelt tilslutning til lovforslaget. De foreliggende ændringsforslag er ikke særlig væsentlige, og dem skal jeg anbefale at man stemmer for. Lovforslaget kom til verden efter ret langvarige forberedelser og forhandlinger, der har ført parterne — det vil i første række sige dyrlægerne og landmændene — til enighed. Denne enighed er forslaget udtryk for, og det glæder mig, at den er ført over i folketinget, så praktisk taget alle partier går ind for lovforslaget.

Chr. Thomsen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at hele udvalget har følt sit ansvar og set sin opgave

som et udvalg, der skulle behandle et lovforslag, men vi har ikke følt noget ansvar eller nogen opgave som dommere i sager, der er afgjort ved en eller anden domstol. Jeg tror, det dog ville være rigtigst lige at nævne, hvad det er, der står i § 11:

„Såfremt der er grund til at antage, at en autoriseret dyrlæge som følge af mangelfuld sjælstilstand, jfr. § 5, stk. 2, eller på grund af udvist grov uduelighed ikke fremtidig vil udøve sin virksomhed på forsvarlig måde, kan autorisationen fratages ham.“

Jeg mener ærlig talt, det er stærkt nok; der står ganske klart, hvad det er, man kræver fra samfundets side.

Iver Poulsen: Den højtærede landbrugsminister mener, at udtrykket „grov uduelighed“ også dækker, hvad jeg har foreslået skulle indsættes, nemlig „gentagen forsømmelse eller skødesløshed“. Ja men jeg understregede jo, at disse udtryk står i læge-loven, og så kunne der vel også være grund til at indsætte dem i dyrlæge-loven. Endelig bliver det vel et fortolkningsspørgsmål, hvad man forstår ved grov uduelighed; i hvert fald har det bevirket diskussion i vide kredse, også blandt dyrlægerne. Vi er ganske almindelige mennesker, og det ville dog være en fordel, om det i den lov, hvorefter dyrlægerne haver sig at rette, står ganske klart, hvad det hele drejer sig om. Om skødesløshed i udøvelsen af sin virksomhed eller gentagen forsømmelse fra en dyrlæges side vil falde ind under begrebet grov uduelighed, det må domstolene afgøre, men hvis det står i dyrlæge-loven ligesom i læge-loven, hvor man netop bruger disse udtryk, kan selv en dyrlæge forstå det uden juridisk bistand.

Det ærede medlem hr. Dalsgaard beklagede, at man ikke ved denne lov havde udvidet besætningsejernes adgang til selv at foretage indsprøjtninger; det er fuldkommen rigtigt. Men når man vil give det udseende af, at det er specielt dyrlægeinteresser, jeg skulle tale for — for det er jo det, man vil — er det forkert. Det vedkommer ikke denne lov, hvad den enkelte landmand må sprøjte sine dyr med. Det er apotekerloven, der bestemmer det; landmanden må sprøjte sine dyr, som enhver landmand her i landet må sprøjte sin kone med ikke-receptpligtig

[Iver Poulsen.]

medicin, lige så tit han vil, uden at nogen kan gribe ind, og der er ikke nogen dyrlæge og formentlig heller ikke nogen læge, der vil gribe ind, hvis en ejer vil foretage disse indsprøjtninger. . . .

Formanden: Der må være mere ro i salen.

Iver Poulsen: Spørgsmålet er aldeles ikke, hvem der foretager indsprøjtningerne, men hvad der sprøjtes med, og det er apotekerloven, der bestemmer, hvad der må sprøjtes med af lægmand, så al den skylden på dyrlægestanden, som man gør sig umage for åbent eller skjult, kan man spare sig. De interesser, jeg taler for i dette tilfælde, er ikke en enkelt stands interesser. Man har aldrig hørt en dyrlæge opløfte røsten i protest imod, at en landmand har foretaget medicinsk behandling af sine dyr — overhovedet ikke. Men det, der er galt, er, at den receptpligtige medicin, som samfundet har stor interesse i er under den bedst mulige kontrol, nu i dag har lov til at flyde rundt omkring i håndkøbsudsalg; man kan finde det i kostalde og malkeum, hvor mælken, næringsmidlet, behandles og opbevares, og det er en fare for samfundet og aldeles ikke for den danske dyrlægestand.

Morten Lange: De oplysninger, som det ærede medlem hr. Iver Poulsen gav os her, giver mig ikke anledning til at ændre min stillingtagen til det af det ærede medlem stillede ændringsforslag, men kunne måske nok give anledning til, at en del andre love og bestemmelser blev taget op til revision, og hvis det ærede medlem vil grave de pågældende sager frem, skal jeg gerne tilbyde mig som medforslagsstiller.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-8, ændringsforslag nr. 1, § 9, således ændret, og § 10
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget uden for betænkningen af *Iver Poulsen* (se sp. 2956)
forkastedes med 152 stemmer mod 4; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

§§ 11-20, ændringsforslag nr. 2, § 21, således ændret, og § 22
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om børnetilskud i Grønland.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 67) findes i tidenden sp. 1711, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 203).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Boye Hansen: Som det fremgår af udvalgets betænkning, er der stillet 2 ændringsforslag. Ændringsforslag nr. 1 til § 8 er stillet af det ærede medlem hr. Vivike og går ud på, at § 8 stryges. Denne paragraf indeholder bestemmelse om, at udlændinge, der tager fast bopæl i Grønland, kan blive berettigede til at modtage de i lovforslaget omhandlede børnetilskud. Det er udvalgsflertallets opfattelse, at en sådan bestemmelse kan være ønskelig, uanset om Danmark bliver medlem af Romunionen eller ej, og jeg skal derfor på samtlige øvrige udvalgsmedlemmers vegne anbefale, at man stemmer imod det af det ærede medlem hr. Vivike stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 2 til § 9, der er stillet af den højtærede minister, tager sigte på, at de i lovforslaget omhandlede børnetilskud kan udbetales med virkning fra 1. januar i år.

Jeg skal på hele udvalgets vegne anbefale, at man stemmer for dette ændrings-